

14.11.2022

Maa- ja metsätalousministeriö
Kirjaamo

Viite

Ympäristöministeriön lausunto Kansallisen metsästrategia 2035:n luonnoksesta

Ympäristöministeriö kiittää mahdollisuudesta lausua kansallisen metsästrategia 2035:n luonnoksesta ja lausuu seuraavaa:

LUKU 2 Toimintaympäristö

Luvussa on tuotu hyvin esiin useita metsiä koskevia ilmiöitä ja megatrendejä. Toimintaympäristön kuvaus jää kuitenkin yleiselle ja toteavalle tasolle, ilmiöitä käsitellään globaalilla tasolla, mutta niiden merkitystä Suomen metsille ja sitä kautta metsätalouden harjoittamismahdollisuuksiin ei analysoida tulevaisuuden ennakkoinnissa tarkemmin. Johdannossa todetaan, että jatkuva kehittyminen ja uudistuminen on välttämätöntä, jotta ilmastonmuutoksen ja luontokadon kaltaisiin haasteisiin pystytään vastamaan myös metsäsektorilla. Strategiasta on kuitenkin vaikea hahmottaa, miten rakenteita ja toimintamalleja pyritään kehittämään huomioimaan etenevän ilmastonmuutoksen väistämättä aikaansaamia muutoksia toimintaympäristössä.

Toimintaympäristön katsauksessa nostetaan IPBESin vuonna 2019 ilmestyneen raportin toteamukset, että maailmanlaajuisesti jopa miljoonaa lajia uhkaa sukupuutto ja että merkittävimmät uhkatekijät ovat maankäytön muutokset, eliölajien suora hyödyntäminen ja ilmastonmuutos. IPBESin raportissa (2019) arvioitiinkin, että 18:sta eri ekosysteemipalvelusta vain tuotantopalvelut (4/18) ovat vahvistuneet 1970 luvulta lähtien, kun taas ylläpito- ja muut ekosysteemipalvelut (14/18) ovat heikentyneet luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä johtuen.

Tuotantopalvelutkin voivat kuitenkin heikentyä keskipitkällä aikavälillä ilmastonmuutoksesta, luontokadosta ja metsien kestävästä hakkuista johtuen. Kansallisen metsästrategian tulisi huomioida tämä selkeämmin osana toimintaympäristön muutosta sekä hankkeiden, mittareiden ja toimenpiteiden laadinnassa. Raaka-aineiden riittävyys nostetaan haasteeksi markkinoiden kysynnän kasvaessa myös strategiassa metsäteollisuutta käsittelevässä luvussa. Suomen metsien kasvuarvio on pienentynyt ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin edellisestä valtakunnan metsien inventoinnista (VMI). Tällä voi olla merkittäviä vaikutuksia erityisesti pidemmällä aikavälillä kestävästi hyödynnettävissä olevan puuntuotannon tason ylläpitämisessä sekä maankäyttösektorin hiilinielu tavoitteiden saavuttamisessa.

Toimintaympäristön katsauksessa ilmastonmuutoksen vaikutuksia ei käsitellä mitigaation näkökulmasta lainkaan. Tilanteessa, jossa maankäyttösektori oli vuoden 2021 KHKI pikaennakkotietojen mukaan ensimmäistä kertaa mittaushistorian aikana päästölähde ja metsien hiilinielut olivat merkittävästi pienentyneet tarve tunnistaa ilmastopolitiikan tavoitteiden vaikutukset toimintaympäristöön. Strategiassa huomioidaan vain lisääntyvien ilmastoriskien kautta syntyvä sopeutumistarve. Tähänkään ratkaisuksi ei kuitenkaan tarjota metsien hoitokäytänteiden tai käsittelytapojen merkittäviä muutoksia.

Strategialuonnoksessa todetaan Venäjän sodan aiheuttama puuntuonnin lakkaaminen, mutta tilanteen vaikutuksissa ei kuvata tämän vaikutusta kotimaan hakkuukertymään ja sitä kautta hiilinieluihin. Puun kysynnän odotetaan kasvavan metsäteollisuuden tuotteiden kysynnän lisääntyessä ja eri sektoreiden korvattessa fossiilisia raaka-aineita biomassoilla. Tällä hetkellä kestävät hakkuumäärät on ylitetty osassa maakunnissa jopa noin 14 %:lla vuosien 2016-2021 välillä, ja vuonna 2021 arvio kestävästä hakkuumäärästä ylitettiin 9 maakunnan alueella. Kestävästi hyödynnettävän puun määrän rajat ovat useilla alueilla jo paikallisesti saavutettu, eikä kansallisella tasolla hakkuiden kasvattamista voida pitää ylisukupolvisen kestävä metsätalouden mukaisena. Lisäksi hakkuumahdollisuuksien arvioinnissa ei ole huomioitu riittävästi luontokadon sekä ilmastonmuutoksen hillinnän tavoitteita ja metsätalouden haitallisia vaikutuksia niiden saavuttamisessa, joten hakkuumahdollisuudet ovat todennäköisesti olemassa olevia arviointeja alhaisempia.

Strategiassa ei viitata IPCC:n 2019 ilmastonmuutos ja maankäyttöraporttiin, jossa keskeisenä viestinä oli, ettei 1,5 C° tavoitteita voida saavuttaa ilman merkittäviä muutoksia maankäyttösektorin käytänteissä ja metsien käytössä osana sektoria. Erityisesti ko. raportin tunnistamia haasteita laajamittaisessa metsäbioenergian käytössä tulisi käsitellä strategiassa, koska Suomen energiapolitiikassa metsäbioenergialla on edelleen merkittävä rooli. Metsistä saatava puuraaka-aine tulisikin suunnatta korkeamman jalostusasteen tuotteisiin kansallisen biotalousstrategian tavoitteiden mukaisesti sekä välttää ainespuun suoraa hyödyntämistä energiantuotannossa. Metsäbioenergian lisäyksen nykyisillä toimintatavoilla ei ole todettu edistävän ilmastonmuutoksen hillintää, vaan metsäbioenergian lisäys nykyisenkaltaisesti tuotettuna lisää nettopäästöjä vuosikymmenistä satoihin vuosiin, jos lisähakkuiden nieluvaikutus huomioidaan. Energiantuotannossa tavoitteena tulisi olla muiden uusiutuvien energioiden kehittäminen. Rajallisesti kestävästi hyödynnettävissä oleva puu tulisi ohjata pitkäikäisten ja korkeamman jalostusasteen puutuotteisiin sekä hyödyntää kiertotaloutta.

Luvussa 1 kuvataan, kuinka Suomi on osaltaan sitoutunut pysäyttämään luontokadon sekä miltä luontokato uhanalaistumisen osalta näyttää viimeisimmän vuonna 2019 valmistuneen lajien uhanalaisuusarvioinnin näkökulmasta. Johdannossa kuvataan, kuinka lähes kolmasosa uhanalaisista lajeista elää ensisijaisesti metsissä, erityisesti lehdoissa sekä vanhoissa metsissä.

Johdannossa, tai strategiassa muutenkaan, ei kuitenkaan kuvata strategian kohteena olevan metsien käytön suhdetta lajien uhanalaistumiseen. Metsien uudistamis- ja hoitotoimet sekä näiden vaikutukset (kuten vanhojen metsien väheneminen, lahoppuun väheneminen ja metsien puulajisuhteiden muutokset) on arvoitu merkittäviksi syiksi lajien ja luontotyyppien uhanalaistumiseen. Ympäristöministeriö pitää tärkeänä, että metsien ja metsätalouden merkitystä kuvattaessa myös haitalliset vaikutukset tuodaan esiin. Tämä auttaa asettamaan oikeaan asiayhteyteen strategian toimenpiteitä, joista monet liittyvät suoraan edellä mainittuihin uhanalaistumisen syihin. Kansallisten tutkimuksien perusteella Suomen metsien uhanalaistumiskehitystä on olemassa olevilla toimenpiteillä hidastettu, mutta toimenpiteet eivät olleet riittäviä arvokkaimpien kohteiden suojeluun tai luontokadon pysäyttämiseen.

LUKU 3 Tahtotila

1. visio

Visiossa korostetaan metsien suomalaisille tuottaman hyvinvoinnin lisäksi myös metsien omaa hyvinvointia. Visiossa on nostettu hyvin esille myös metsien hyvinvoinnin edistäminen tavoitteeksi sosiaalisen ja taloudellisen hyvinvoinnin lisäksi. Tavoitteiden toteuttamiseksi tulisi strategiassa vahvemmin huomioida, että taloudellisen toiminnan ylläpitämiseksi ja ihmisten hyvinvoinnin kasvattamisessa ekologinen kestävyys asettaa reunaehdot taloudellisella ja sosiaaliselle kestävyydelle. Erityisesti biomassoja hyödynnettäessä ekologinen kestävyys on avainasemassa raaka-aineiden tuotannon ylläpitäjänä sekä mahdollistajana. Luonnon monimuotoisuuden heikentyessä heikentyvät myös biotalouteen pohjautuvien tuotantoketjujen toimintavarmuus, etenkin keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Metsästrategiassa tulisikin selkeämmin ottaa kantaa kuinka nykyiset haasteet luonnonhoitoon, ilmastotavoitteisiin, luontokadon pysäyttämiseen ja metsien monipuoliseen käyttöön liittyen voidaan ratkaista. Olemassa olevien synergioiden sekä mahdollisten ulkoisvaikutuksien huomioiseksi edellä mainitut reunaehdot tulisi tunnistaa vahvemmin osana metsästrategiaa, jotta strategian avulla voitaisiin lisätä hyvinvointia metsistä ja metsille visionsa mukaisesti. Jotta strategialla voitaisiin edistää hyvinvointitalouden toimintamalleja, metsäpolitiikassa tulisi selvityksiin ja tutkimuksiin perustuen eritellä, miten hyvinvointitalouden eri näkökulmat ja mahdolliset ristiriidat tullaan huomioimaan hankkeissa sekä poliittisessa ohjauksessa.

2. strategiset päämäärät ja tavoitteet

Päämäärässä 1 puhutaan toimivista markkinoista, mutta ei avata sitä, mitä toimivilla markkinoilla tarkoitetaan, kenen kannalta markkinoiden toimivuutta tarkastellaan ja missä laajuudessa. Pääasiassa metsiä hyödyntävät sektorit toimivat globaaleilla markkinoilla, mutta metsätalouden ja paikallisen toimintaympäristön säätely muodostuvat kansallisella ja kasvavissa määrin EU:n

tasolla. Erilaisten toimialojen pyrkiessä korvaamaan fossiilisia raaka-aineita biomassoilla, ja erilaisten ekosysteemipalveluiden kaupallistamisen yleistyessä metsiin ja puuhun liittyvät markkinat tulevat myös kehittymään. Metsästrategian vaikutusmahdollisuudet näiden globaalien markkinoiden kehittymiseen ovat hyvin vähäiset ja markkinoiden toimivuuden tulevat ratkaisemaan eri markkinaosapuolet.

Kestävästi hyödynnettävissä olevan raaka-aineen ollessa rajallisesti hyödynnettävissä ei kansallisessa metsästrategiassa voida varmistaa raaka-aineiden saatavuutta globaalin kysynnän mahdollisesti ylittäessä kestävästi hyödynnettävissä olevat kansalliset hakkuumäärät. Pyrkimys monipuolistaa ja kehittää metsiin perustuvaa liiketoimintaa on kannatettavaa. Tällöin voidaan luoda maanomistajille mahdollisuuksia tuottaa taloudellista hyvinvointia tuottamalla vaihtoehtoisia tuotanto- tai muita ekosysteemipalveluita.

Ilmastonmuutoksen hillintä ja alueiden elinvoimaisuuden turvaaminen voivat olla joissain tapauksissa metsätaloudessa ristiriidassa keskenään. Ilmastonmuutoksen hillinnän näkökulmasta resurssien käytön kasvuun perustuva strategia on lähtökohtaisesti ristiriidassa ilmastopolitiikan maankäyttösektorin hiilinielujen tavoitteiden kanssa. Metsien käytön lisäämisellä ei voida hillitä ilmastonmuutosta, jos hyödyntämisestä aiheutuvat kokonaisvaltaiset ilmastovaikutukset ovat negatiivisia huomioiden tarkastelussa hiilivarastojen ja -nielujen menetykset. Ympäristöministeriö korostaakin metsänomistajille ja toimijoille suunnattujen palveluiden ja kannustimien merkitystä kestäväen ja monipuolisen metsien käytön lisäämisessä, huomioiden esimerkiksi maakunnallisia erityispiirteitä metsätalous käytössä olevilla turvemaidilla.

Päämäärän 3 tavoitteiden mukaisesti metsien monipuolisuuden ja monimuotoisuuden edistämiseksi tulisi kehittää toimintamalleja hakkuutapojen monipuolistamiseksi. Elonkirjoa metsästä kokonaisuudessa on huomioitu laajasti monimuotoisuutta ja myös vesiensuojelun kehittäminen. Ympäristöministeriö tukee vahvasti talouskäytössä olevien metsien luonnon monimuotoisuuskehityksen kääntämistä elpymisuralle ja painottaa riittäviä painotuksia ja poliittista ohjausta tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Esitetyillä toimenpiteillä ei kuitenkaan todennäköisesti ole mahdollista saavuttaa esitettyä tavoitetta. Asian arvioimista vaikeuttaa se, että tavoitetasoja ei ole määritelty eikä strategiassa tai toimenpiteissä ole esitetty, miten varsinaista vaikuttavuustavoitetta (luonnon monimuotoisuuskehityksen kääntämistä elpymisuralle) on tarkoitus seurata ja mitata.

Päämäärän 4 mukaisesti tiedolla johtamisen vahvistamiseksi metsästrategiassa tulisi huomioida selvemmin olemassa oleva tutkimustieto sekä metsien hyödyntämiseen ja käyttöön liittyvät ristiriidat asetettujen tavoitteiden välillä. Tietopohjan vahvistamiseksi tulisikin panostaa luonnonhoitotoimenpiteiden seurantaan sekä yleisesti ympäristötiedon keräämiseen, käytettävyyteen ja läpinäkyvyyden parantamiseen. Metsäalan osaamisen tulisi vastata myös

muuttuviin tarpeisiin huomioiden kasvavissa määrin muuttuvat tarpeet esimerkiksi metsien merkityksessä ilmastotavoitteiden ja luontokadon pysäyttämisessä.

LUKU 4 hankesalkku ja kärkihankkeet

Hankesalkku ja kärkihankkeet on järjestetty päämäärien mukaan kolmeen kokonaisuuteen, mutta yksittäiset hankkeet tai hankekokonaisuudet voivat vaikuttaa useampaan päämäärään tai niiden alatavoitteeseen. TKI-ohjelmassa eri kärkihankkeiden rahoitukset on jaettu melko tasapuolisesti kärkihankkeiden välillä mahdollistaen asioiden seuraamista ja edistämistä läpinäkyvästi.

4.2.1 Metsien kasvu

Metsien kasvun kärkihankkeessa tavoitteeksi on asetettu metsäkadon hillintä sekä alueidenkäyttötavoitteisiin ja kaavoitukseen vaikuttaminen, vaikka metsästrategian vaikutusmahdollisuudet esimerkiksi maatalouspolitiikkaan ovat hyvin vähäisiä. Epäselväksi jää kuinka tätä kärkihanketta tulnaisiin edistämään yhteistyössä eri hallinnonalojen kanssa

Kärkihankkeiden tavoitteiden edistämiseksi tulisi asettaa selkeät tavoitteet. Kärkihankkeessa 1 pyritään kehittämään metsänuudistamisen laatua sekä toteuttamaan metsänuudistaminen viipymättä hakkuiden jälkeen. Hankkeessa ei kuitenkaan selvennetä miten tavoitteita pyritään edistämään käytännössä. Esimerkiksi metsälain uudistamisvelvoitteita kiristämällä voitaisiin edistää edellä mainittuja tavoitteita.

4.2.2 Elonkirjoja talousmetsissä

Ympäristöministeriö kiittää, että luonnonhoidon ennakkosuunnittelun ja monimuotoisuustoimenpiteiden suunnittelun alue- ja maisematason merkitystä on korostettu kärkihankkeessa. Tämänkaltaiset toimenpiteet ovat tärkeitä, kun talousmetsien luonnon monimuotoisuutta pyritään lisäämään ja metsäluonnon luontokato pysäyttämään. Toimintatapojen kehittäminen talousmetsissä olevan lahoppuun määrän ja laadun säilyttämiseksi tulisi ottaa käyttöön kustannustehokkaana toimenpiteenä luonnon monimuotoisuuden ylläpitäjänä. Esim. lahoppuujatkumoiden (joissa eri asteisesti lahonnutta ja kuolevaa puuta) ja lehtilahoppuun syntymisen tukeminen eivät lisää tuhoriskejä. Hankesalkun muotoilu tulee selkiyttää, jos tarkoitetaan sitä, että häiriödynamiikan kautta on mahdollisuus lisätä monimuotoisuutta jättämällä vahingoittunutta puustoa maastoon.

Vaikka metsätalouden vesiensuojelumenetelmien kehittäminen on tärkeää, lyhyelläkin aikavälillä merkittäviä tuloksia voitaisiin saavuttaa hyödyntämällä olemassa olevaa tutkimustietoa toimintatapojen kehittämisessä ja käyttöönotossa, esimerkiksi turvepohjaisten metsien hoidossa tai vesistöjen suojavyöhykkeitä leventämällä. Myös Metkan mukainen suometsien suunnittelun toimintamalli ja valuma-alue-tarkastelut sekä Helmi-ohjelman luomat käytännöt

vesien palauttamisesta monimuotoisuudeltaan arvokkaille soille tulisi ottaa käyttöön mahdollisimman nopeasti.

Ympäristöhyödyn raportoinnin kehittämiseksi tulisi erityisesti panostaa erilaisten mittausten menetelmien kehittämiseen, maastotiedon keräämiseen sekä avoimesti saatavilla olevan tiedon saatavuuteen ja laatuun. Ajantasaisella ja kattavalla tiedolla voidaan kehittää alueellisen tason metsäsuunnittelua sekä luoda läpinäkyviä toimintamalleja ympäristövaikutuksien mittaamiseksi kuluttajille ja päätöksentekijöille. Toimenpiteet sekä niihin tulevaisuudessa liittyvät mittarit keskittyvät lähes yksinomaan metsän rakennepiirteisiin, kuten lahoppuun määrään tai sekapuustoisuuden lisäämiseen. Toimenpiteillä on toteutuessaan sinänsä todennäköisesti positiivisia vaikutuksia luonnon monimuotoisuuteen. Tavoitellun vaikuttavuuden ("monimuotoisuus vahvistuu") osalta on kuitenkin kriittisen tärkeää seurata ja mitata muutoksia luonnon monimuotoisuudessa, ei vain metsien rakennepiirteissä.

4.2.3 Metsäalan uudistuminen

Hankekokonaisuudessa pyritään muodostamaan kokonaiskuvaa metsäsektorin kädenjäljestä kehittämällä siihen soveltuvia menetelmiä. Kädenjälkien menetelmien kehittämisessä tulisi pyrkiä läpinäkyvyyteen sekä ympäristövaikutusten kokonaisvaltaiseen huomiointiin varovaisuusperiaatteen kunnianhimo huomioiden. Huomioimalla erilaisten metsänkäsittelytapojen ympäristö- ja ulkoisvaikutukset voidaan muodostaa kokonaiskuvaa metsien hyödyntämisestä sekä kehittää tarvittaessa toimintamalleja mahdollisten ristiriitojen ratkaisemiseksi. Esimerkiksi metsien käytön ilmastovaikutukset tulisi kasvavissa määrin huomioida hyödyntämällä olemassa olevaa tutkimustietoa hakkuiden ilmastovaikutuksista.

Suomen matkailustrategian ja kansallisen luonnon virkistyskäytön strategian huomioiminen kansallisessa metsästrategiassa tulisi olla selkeämmin esillä. Virkistyskäytön kehittämisen ja suuntaamisen tulisi pyrkiä kohdistamaan myös suojeltujen alueiden ulkopuolelle (sis. määräaikaaisesti suojellut alueet) yhteistyössä maanomistajien kanssa. Uusien virkistyskäyttömahdollisuuksien luonnissa tulee huomioida myös niiden ylläpidon resursointi. Lisäksi tulisi huomioida, että metsien tarjoamat ekosysteemipalvelut lisäävät ihmisten terveyttä ja hyvinvointia. Asialla on myös kansantaloudellinen ulottuvuus. Hankesalkkuun tulisi lisätä toimenpide, jossa selvitetään metsien virkistyskäytön pitkäaikaisvaikutuksia kansanterveyteen ja väestön hyvinvointiin myös kansantalouden näkökulmasta.

Muuta kommentoitavaa

Ympäristöministeriö huomauttaa, että lausunnon valmistelua sekä mahdollisten vaikutuksien arviointia on vaikeuttanut merkittävästi lausunnon lähetetyn version keskeneräisyys. Kokonaiskuvan muodostamista on vaikeuttanut myös mittareiden laadintaan liittyvät haasteet sekä läpinäkyvyyden puute. Edellä

mainituista syistä Gaia Consulting Oy:n ja PTT:n vaikutustenarviointi on ollut keskeneräinen, jolloin strategian arviointi on toteutettu hyvin puutteellisesti eikä vastaa hyvien toimintatapojen laadukasta arviointia.

Mittarit ja niiden tavoitearvot puuttuvat lausuntoluonnoksesta kokonaan. Pelkkä trendien seuranta mittariston avulla ei ohjaa poliittisesti oikeaan suuntaan. Esimerkiksi puun riittävyden rajoittaessa metsien taloudellisen hyödyntämisen mahdollisuuksia tulisi osana vaikutuksien arviointia tuottaa laskelmia nettoarvonlisästä puun hyödyntämisestä sekä mahdollisista kustannuksista LULUCF:n hiilinielutavoitteiden velvollisuuksien laiminlyönnistä kasvavista metsien hakkuista johtuen. Nykyisillä hakkuumäärillä vuoden 2021-2025 LULUCF velvoitteet tulevat olemaan vaikeita saavuttaa, jolloin päästöyksiköiden hankinnasta voi muodostua merkittäviä kustannuksia.

Ympäristöministeriö esittää, että luonnon monimuotoisuuteen ja siinä tapahtuviin muutoksiin liittyvää käsitteistöä ja kieltä selkeytetään ja johdonmukaistetaan strategian selkeyttämiseksi. Nyt strategiassa käytetään sanoja ”luonnon monimuotoisuus”, ”monimuotoisuus”, ”elonkirjo” ja ”biodiversiteetti”. ”Luonnon monimuotoisuus” on vakiintunut suomenkielinen termi, jota tulisi käyttää johdonmukaisesti läpi strategian. Vastaavasti pääosin ihmistoiminnasta aiheutuvasta, luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista käytetään ainakin sanoja ”luontokato”, ”luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen” ja ”luonnon monimuotoisuuden häviäminen”. ”Luontokato” on tiivis ja vakiintumassa oleva sana/käsite, jota tulisi käyttää johdonmukaisesti. Luontokadon määritelmää strategiassa tulisi kuitenkin korjata ja tarkentaa. Nyt luontokato on määritelty ”ihmisen toiminnallaan aiheuttamaksi luonnon monimuotoisuuden häviämisen kiihtyminen”. YM katsoo, että luontokadon määrittely häviämisen ”kiihtymiseksi” on hyvin ongelmallinen, koska tämän määritelmän mukaan luontokadon pysäyttäminen tarkoittaa kiihtymisen pysäyttämistä (ts. luontokato voi silti jatkaa annetun hetken tasolla). Tyydyttävä korjaus on määritellä luontokato ”ihmisen toiminnallaan aiheuttamaksi luonnon monimuotoisuuden häviämiseksi”. Lisäksi määritelmää on mahdollista tarkentaa. Valmisteilla olevassa luonnon monimuotoisuusstrategiassa luontokadolla tarkoitetaan heikentymistä lajien ja luontotyyppeiden uhanalaisuudessa, lajijhteisöjen taantumista, elinympäristöjen tilan sekä ekosysteemien toiminnan heikkenemistä sekä geneettisen monimuotoisuuden vähenemistä. Saman määritelmän käyttäminen lisäisi käsitteen tarkkuutta.

Strategialuonnoksen johdannossa esitetään ajatus, että päivitetty strategia ottaa entistä paremmin huomioon metsien roolin ilmastonmuutoksen hillinnässä. Luonnos ei kuitenkaan sisällä mitään päämääriä, tai tavoitteita, joiden voisi tunnistaa tuovan sellaisia muutoksia metsäpolitiikkaan, joilla tuettaisiin maankäyttösektoriin kohdistuvan ilmastopolitiikan tavoitteita. Maankäyttösektorille on osana Suomen uutta ilmastolakia asetettu tavoitteeksi nielujen vahvistaminen kohti vuoden 2035 hiilineutraaliutta ja edelleen sen jälkeen hiilinegatiivisuuden toteutumiseksi. Lisäksi EU sääntelyn kautta Suomelle on jo nykyisellään

määrällinen velvoite, joka kohdistuu metsämaan hiilinieluihin. Maankäyttösektorin rooli tulee olemaan entistä vahvemmin mukana EU:n ilmastopolitiikan kehityksessä sektorikohtaisen nielutavoitteen ja sektorin sisäisen sanktiomekanismin kautta. Metsäpolitiikka ei ole näistä velvoitteista erillään oleva sääntelyjärjestelmä, vaan metsäpolitiikan tulisi tukea muiden politiikkalohkojen tavoitteita myös strategiatasolla. Muuten vaarana on politiikkakoherenssin häviäminen ja pahimmillaan eri ohjauskeinot vaikuttavat eri suuntiin. Strategiaan tulisi asettaa selkeä päämäärä, kuinka metsäpolitiikan keinoin tuetaan maankäyttösektorille asetettujen ilmastotavoitteiden ja –velvoitteiden toteutumista. Päämäärästä tulisi johtaa tavoitteet samalla tavoin kuin muiden strategialuonnoksessa päämäärien kohdalla, jotta voidaan mielekkäällä tavalla tarkastella nykyisiä ohjauskeinoja näiden tavoitteiden valossa ja edistää tarvittavissa määrin uusien ohjauskeinojen luomista asetetun päämäärän saavuttamiseksi.

Juhani Damski
Kansliapäällikkö

Maarit Loiskekoski
Ympäristöneuvos

VN/26649/2022-YM-48

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: